

до Мінсоцполітики для його опрацювання робочою групою. Залишається відкритим питання стосовно маловигідних малих громад.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для реалізації пілотного проекту «Розвиток соціальних послуг»: веб-сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/204-2020-n#Text>

**Бирчак Олег Михайлович, магістрант,
Ляхович Галина Іванівна, д.е.н., професорка,
професорка кафедри управління та адміністрування**

**НАПРЯМИ СУЧАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ
ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ**

В інформаційному суспільстві практично кожна подія, також місцевого масштабу, може набути загальнодержавного значення, отже, державне управління на всіх рівнях повинно професійно підходити до кризової ситуації: негайно реагувати на подію та інформувати вас про свою діяльність. Здається, не всі суб'єкти, відповідальні за безпеку, усвідомлюють важливість активної інформаційної політики.

Завдяки йому, на відміну від пасивного (реагування на інформацію в ЗМІ), можна створювати медіа-повідомлення і, перш за все, формувати стосунки з одержувачами. Головне полягає в тому, що ілюзія бездіяльності або, що ще гірше, ігнорування проблеми не виникає, а це вимагає раціонального управління зовнішньою та внутрішньою інформацією. Зараз, коли швидкість спілкування відіграє вирішальну роль, видається виправданим систематично підвищувати автономність нижчих рівнів.

Варто підкреслити, що для визначення (організації) інформаційної політики потрібна не стільки співпраця всіх суб'єктів, зацікавлених у безпеці, скільки готовність досягти компромісу. На жаль, різні умови, за яких приймаються рішення, унеможливають встановлення ієрархії інформації зверху, наприклад, відповідно до закону чи нормативного акта [1].

У антикризовому управлінні, крім ресурсів (влади та засобів) та організації (нормативні акти, процедури тощо), особливе значення слід надавати менталітету. Без вмілого управління, відповідного способу мислення, бажаних переконань та творчого ставлення, навіть необмежених ресурсів та великої автономії в дії буде недостатньо для швидкого та ефективного усунення загрози.

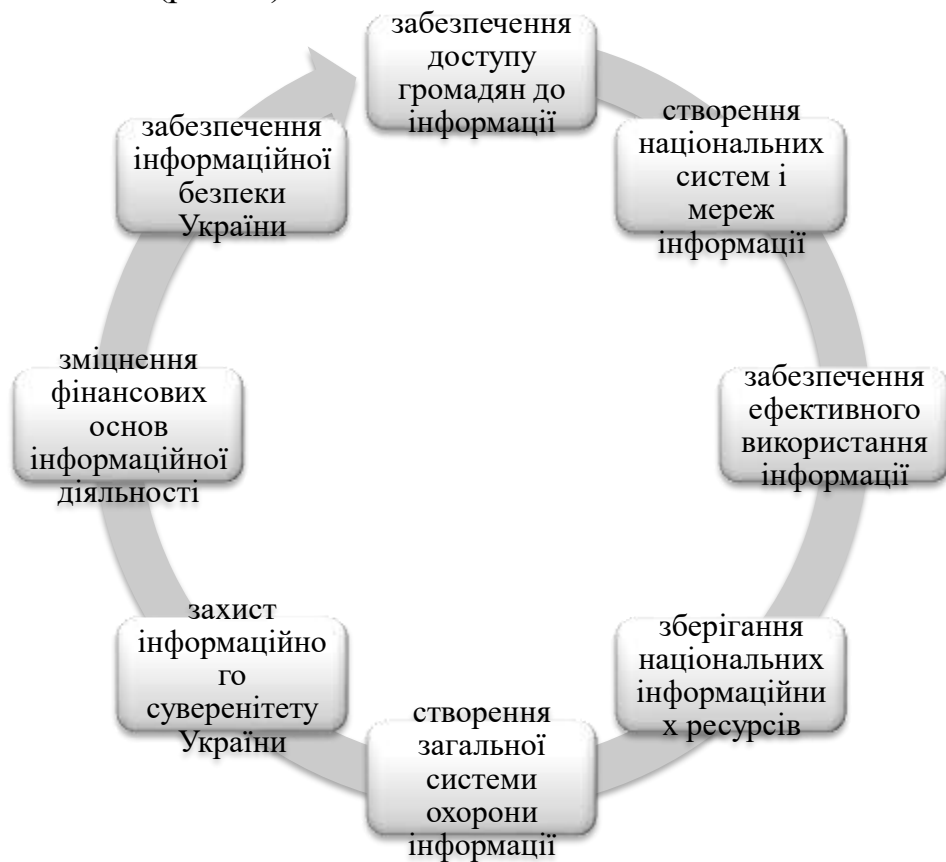
Тому, інформаційна політика повинна брати на себе значну роль людського фактора:

- 1) не всі з них справляються добре у стресовій ситуації (наприклад, у ролі прес-секретаря, прес-служби за сумісництвом), і натовп завдань може ускладнити і без того багаторівневі та багатопотокові антикризові заходи.

2) індивідуальні особистісні характеристики однозначно впливають на вибір та спосіб проведення інформаційної політики. В атмосфері недовіри або міжособистісних конфліктів автономія в антикризових діях залишається суттєво обмеженою або не відбувається [2-3].

Вважаємо, що метод обробки та передачі інформації державним управлінням залежить від багатьох факторів, у тому числі ступінь дотримання закону про свободу інформації та свободу преси в певній країні. Існує тісний логічний зв'язок між свободою інформації, преси та вимогою демократії. У представницькій демократії нація спрямована на вичерпну інформацію як умову своєї участі в демократичному процесі прийняття рішень.

Аналіз інформаційного законодавства дозволяє виділити такі завдання інформаційної політики (рис. 1.).

Рис. 1. Завдання інформаційної політики України

Примітка: складена автором за [4].

Таким чином, у такий спосіб, інформаційна політика держави впливає та змінює політичний і культурний розвиток суспільства, завдяки чому відбувається модернізація політичної системи суспільства. Одне з головних завдань влади на шляху реалізації державної інформаційної політики, є забезпечення доступу громадян до інформації, який визначено в основному законі, як право кожної особи на інформацію.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Драч І. Інформаційна політика України: Доп. на міжнар. конгресі у Києві “Інформаційне суспільство в Україні - стан, проблеми, перспективи”. Укр. проблеми. 2000. № 20. С. 103-107.
  2. Брижко В. До питання сучасної інформаційної політики. Вісник Академії управління МВС. 2009. № 2. С. 27-47.
  3. Іванченко Ю.М. Сутність, головні напрями та способи державної інформаційної політики в Україні. URL: <http://academy.gov.ua/ej/ej2/txts/philo/05ijmiru.pdf>. Дата доступу: 20.10.2020.
  4. Про інформацію: закон України від 2 жовтня 1992 р. № 2657-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text>. Дата доступу: 20.10.2020.
-

**Штибель Зоряна Богданівна, магістрантка,
Дерді Емма Тіберіївна, к.ф.н., доцентка,
доцентка кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту**

ДО ПИТАННЯ ДЕТЕРМІНАНТ БУЛІНГУ В УКРАЇНІ

Проблема знущань дуже складна, вона має свої підводні камені і часто залишається прихованою. Знущання більш-менш скрізь. Жоден тип школи чи закладу, де практикується традиційний спосіб педагогічної роботи, не застрахований від цього. Зазвичай не вистачає місця для моніторингу та впливу на стосунки між студентами.

Той, хто коли-небудь стикався з залякуваною дитиною і визнавав травму його напасти, не може сумніватися в серйозності проблеми знущань. Дитяча агресія є глобальною проблемою, і в даний час це вже не питання віку статевого дозрівання та юнацького віку, період ідолопоклонництва молодшого шкільного віку змінюється, а безжалісність жорстокості зростає.

Навіть агресія не завжди сприймається лише негативно, вона є необхідною частиною поведінки людини, але також і в громаді. Людина має вроджений характер агресивної поведінки, який завжди відрізняється залежно від історії асоціативно-культурної традиції населення. Загальні агресивні тенденції мають не тільки негативну сторону, а виявляються лише порушення соціальних норм, обмежень та шкоди іншим людям та їх інтересам.

Їх позитивні, соціалізовані зміни – це, наприклад, частина напористості, здатності до самоствердження та самореалізації в межах діючих норм. Важливим періодом роботи з дитячою агресією є дошкільний та шкільний вік. Перш за все, завдання батьків і після школи – навчити дитину емоціям та керувати ними.

Зростання агресивної поведінки в школі призводить до роздумів про причини такої поведінки, що можна пояснити тим, що причиною підвищеної схильності до агресивної поведінки є надмірне роздратування, яке виявляється в обмеженні особистої території, яка відводиться просторово (клас, стіл, час), але